

Necesitamos de la poesía

Cuando ancianos y ancianas de 20 años dicen que su principal preocupación son las pensiones entendemos mejor la angustiada necesidad que tenemos de poesía, de trascendencia, de elevación. Joan Pedragosa, mi amigo, ha escrito un poema que recoge la intensidad de lo humano, su quintaesencia, en un tiempo en que lo humano es objeto de mofa y en que las pulsiones fisiológicas prevalecen.

La emoción de la poesía nos salvará.

Necesitamos de las y los poetas. Hay que hacer que legiones de poetas ocupen las calles para proclamar desde la magnificencia de la palabra y del espíritu recreado que negamos el actual orden y que estamos comprometidos en la tarea de construir otro en que la poesía sea un sustantivo alimento del espíritu.

De la mediocridad nos protege la poesía, y de la ramplonería, y del no ser. Por ella nos elevamos por encima del cieno, la mugre y la derrota. Gracias Joan.

Félix

Nota del autor en castellano. - *En toda lucha el coraje es esencial, los versos pueden ser una herramienta para hacer brillar el valor. Estos que he escrito hoy los he querido compartir primero contigo (Félix) por tener una presencia no irrelevante en ella.*

"COMPARTINT EL MILLOR" JOAN PEDRAGOSA

Si a tots ens espera el mateix

això és el més digne:

Esforçar-nos per ser millors

Per donar el millor

No oblidar estimar

I estimar-nos

Estimar el bé

I estimar la humanitat

I la vida lliure

Odiar la injustícia

I rebutjar la mediocritat

Estimar la vida

I estimar estimar-la

Estimar divertir-nos i estimar ser joves

Aprendre a encarar l'egoisme

I combatre'l

Això és aprendre a estimar

La mediocritat és la ingnorància

La falta de vivència

I la submissió és la vergonya

No deixem d'aprendre mai

Podem rebentar aquesta fortalesa

Si suficients persones ens eixemplem prou

Les coses estan a les nostres mans

Per molt mal que hi hagi fet

Les condicions són adverses

Cal pensar-les

I començar-les a revertir

Ens hem d'empapar del millor

Cal anar-ho a buscar

Cal moure's

Sinó, perdem

Cal activar-se i ser intel·ligent

Cal empoderar-se i ser potent

El bé existeix

Totes les persones l'experimentem

O el trobem a faltar

És allò específicament humà

És l'evolució real

Només cal que cada vegada més persones

Comencem a ser més específicament humanes

Sent menys zoològiques

Imitadores, consumidores, “apolítiques”

La revolta de l'esperit

És la revolta conscient de la voluntat

De transcendir el que ha estat fins ara

Per ser l'evolució i viure pel bé

Les persones visionàries som aquelles

Que hem vist/entès/viscut les potencialitats

I les possibilitats

I ho volem donar tot

Posar el màxim de la nostra part

Per què res val més la pena

I al final, tard o d'hora, tots acabem igual
No sols i soles
Ens hem d'ajudar en les nostres limitacions
Hi ha capacitats diferents
I hi ha moments diferents
L'important és complementar-nos
Juntes som molt més imparables
És fàcil cansar-se i perdre's si anem sols
Trobem-nos, busquem-nos
Fem-ho bé i cada cop serem més
Els qui no deixen de lluitar mai
Són els imprescindibles
Que no ho oblidin mai
Que la lucidesa no es perdi
Perquè sabem on porta la foscor
Fem el millor que poguem
Per què res val més la pena
Ni res fa aquesta tan lleugera
Contra la misèria vital
Que cremin els somnis i anhels de nit
I ens trobem els matins
I ens esforcem

